

mange og lange Quichuaafsnit forudsætter et indgaaende Kendskab til det gamle peruanske Sprog, der staar de europæiske Sprog saa fjernt.

Jens Yde.

Knud Rasmussens Saga. Ill. & Kort. 127 S. København 1936. 8°, af Kaj Birket-Smith. Chr. Erichsen's Forlag.

Redaktøren af Geografisk Selskabs Tidsskrift har anmodet mig om at anmelde Dr. *Kaj Birket-Smith's* ovenanførte Bog.

Det er ikke uden Betænkelighed, at jeg gør dette, fordi Emnet: *Knud Rasmussen* og hele hans store Livsarbejde er saa vældigt og omfattende, at det vel egentlig, som Forfatteren ogsaa bemærker et Sted, kun kan bedømmes udtømmende gennem en Gennemgang af alt det meget, *Knud Rasmussen* selv har skrevet og udført. Han naaede endda ikke at faa bearbejdet alt, hvad han havde gjort Forarbejde til. Det vil derfor paa Forhaand være naturligt at tro, at Forfatteren ikke indenfor Bogens 127 Sider skulde kunne naa at faa saa godt som alting med.

Dette er imidlertid lykkedes, og Emnet er behandlet med en Kærlighed og Omhu og en sikker Oversigt over Stoffet, som kun kan ventes af den, der er kommet i Berøring med *Knud Rasmussen*, „saa nær som kun Ekspeditionslivet kan gøre det“.

Paa en heltud tilforladelig Maade er det lykkedes Forfatteren at give os *Knud Rasmussen's* Personlighed, hans *Ego*, der i dennes egne Øjne var saa ringe, men for os andre saa mægtig, med saa mangfoldige og enestaaende Karaktertræk, at han ganske naturligt er kommet til at staa som en Helteskikkelse.

Det er let at forstaa, at Polarforskere og Videnskabsmænd saa op til *Knud Rasmussen* og beundrede ham for hans Energi, hans sikre Omdømme og store Indsats, men hvorledes gik det til, at han overalt blev set op til og beundret med en Hjertelighed, der ikke alene kunde skyldes ovennævnte Egenskaber?

Forfatteren giver os Svaret, naar han (Pag. 116) skriver: „Personlig Kritik giver han aldrig Luft, lige saa lidt som man hos ham finder det svageste Tilløb til den forlorne Form for Selvhævdelse, der direkte eller indirekte søger at sætte sig selv i Positur paa Medarbejdernes Bekostning. *Tværtimod er en Fremhæven af Kammeraternes Arbejde det stadigt klingende Ledemotiv i disse Værker (fremhævet her)*“, og man kan føje til, naar han holdt Foredrag.

Naar man erindrer sig de mange Foredrag rundt om i mange Lande, som *Knud Rasmussen* har holdt og de mange Mennesker, han derved direkte og indirekte kom i Berøring med, hans muntre

Sind, der altid bragte Glæde til Huse og hans varme og hjælpsomme Væsen, hans usnobbede Væren sig selv overfor høje og lave, saa forstaar man, hvorfor han blev saa æret og elsket som Tilfældet var. Og alt dette faar Forfatteren frem i sin Bog.

Knud Rasmussen's Forhold til det grønlandske Folk og Eskimoerne langs største Delen af Polarhavets Kyster er et Kapitel for sig, som Forfatteren har behandlet med kyndig Haand. Med særligt Henblik paa Grønlands Befolkning skriver han (Pag. 122):

„*Knud Rasmussen* bragte Grønland til Danmark, men han bragte ogsaa Danmark til Grønland. Han arbejdede ufortrødent paa at forklare Grønlænderne Hensigten med det danske Styre og Meningen med dets Love, og han var en varm Forkæmper for en forøget Dansk-Undervisning i den grønlandske Skole uden derfor nogen Sinde at svigte det indfødte Sprogs naturlige Ret. Og selv om det lyder paradoksalt — han bragte ogsaa Grønland til Grønlænderne ...“

Dr. *Kaj Birket-Smith's* Bog om *Knud Rasmussen* kan varmt anbefales. Det er et Helte-Epos til den fordums Leder og Ven, underbygget af et stort Kendskab til Personen og et stort Kundskab til det Arbejde, denne har udført sammenlignet med, hvad andre har udrettet paa det samme Felt.

H. Bistrup.

Policing the Arctic. The story of the conquest of the Arctic by the Royal Canadian (formerly North-West) Mounted Police, by Harwood Steele. Ill. Kort. Littford. London 1936. 8°.

Policing the Arctic er en Beretning, en meget detailleret Beretning, om den canadiske Regerings Besættelse (1898—34) af det subarktiske og arktiske Land, der ligger mellem ca. 50°—83° n. Br. og ca. 60°—140° v. Lgd., et vældigt Areal dækkende ca. 250 danske Mil i Nord og Syd og 500 i Øst og Vest, d. s. v. mer end 3 Gange Grønlands samlede Areal.

For interesserede i arktiske Landes Kolonisation maa det have stor Værdi gennem denne Beretning at drage en Sammenligning mellem den danske Kolonisationsmetode og den canadiske. Dette vældige Areal er beboet af ialt 12000 Individuer, indfødte og andre, en Befolkningsmængde, der er mindre end den grønlandske, men spredt over et Landareal, der er mange Gange større end den beboede Del af Grønland.

Af selve Bogens Titel, der er vanskelig at oversætte direkte til dansk, faar man straks Følelsen af, at der er Tale om en Erobring af Landet, i og for sig ikke paa fjendtlig Vis, men heller ikke ad